

גיליון מס' 19
שנה 85
ב' בתמוז תשפ"ב
1.7.2022

סיום שנת הלימודים!

- עלון פנימי -

עריכה, הקלדה ועיטור:
כרמלה אורבן ואביב לשם

הגהה: נורית רוגל

עיצוב: Egg Design

alonimshaarhagolan@gmail.com

תוצאות ההצבעה בקלפי

21-23.06.2022

הצביעו 168 חברים, 58.74% מבעלי זכות ההצבעה.

חלופה א' - העברת שטחי בקעת כנרות באופן מלא למועצה האזורית בהמלצת ועד העמותה

בעד 79

חלופה ב' - חלוקת השטח בין המועצה לבין הסוכנות היהודית

בעד 89

חלופה ב' קיבלה את מרבית הקולות.

איוכי נשר,

ברוכה השבה הביגה!

אנחנו מצטרפים אליהם
ביג שער האון

מנל טוב

אילל ויעקב קרני

אהודג הנכד

בן אליאל ואהיר

ברוכו אלל המשפחה!

משולחן משאבי אנוש

דרוש/ה

מנהל/ת ענף המזון

לאור בקשתו של **רם אבישר** לסיים את תפקידו כמנהל ענף המזון, אנו יוצאים עם פרסום המשרה לציבור.

המעוניינים בתפקיד מוזמנים לפנות אל חדוה שקד משאבי-אנוש למייל masha@golan-gate.co.il עד לתאריך 27.6.22.

דרוש/ה

מתאם/ת קבוצות באירוח הכפרי "אל מול גולן"

משימות עיקריות:

- לקבל תוכנית עבודה שבועית מהתיירות בנוגע להגעת קבוצות ישראלים ותיירים
- לתאם עם חדר האוכל את זמני הגעת הקבוצות, תיתכן הגעתן של מספר קבוצות בו זמנית.
- לקבל את האורחים ולהסביר לנציג הקבוצה על נהלי חדר האוכל.
- לדאוג, ככל הניתן, להושבת הקבוצה במקום שהוגדר מראש.
- משך העבודה - נדרשת נוכחות של כשעה עד שעה וחצי בחדר האוכל (זמני ארוחות הערב באמצע שבוע הם מ 18.30 ועד 19.30 ובימי שישי מ 18.30 ועד 20.00).

דרישות התפקיד

- אמינות ודייקנות.
- מתן מענה אדיב ויחסי אנוש טובים מאוד.
- עבודה בשעות לא שגרתיות, בעיקר בערבים, חגים, שישי בערב ושבתות.
- נדרש לגלות גמישות בשעות מפני שזמני הגעת הקבוצות עשויות להשתנות בהתאם לעיכובים בטיסות.
- שפות- עברית ואנגלית, יתרון לשפות נוספות.
- מתאים גם לפנסיונרים.

כפיפות למנהל האירוח הכפרי "אל מול גולן".

היקף משרה משתנה לפי הצורך ובהתאם למספר הקבוצות.

כניסה לתפקיד מיידית.

המעוניינים בתפקיד מוזמנים לפנות אל שלמה אזרזר מנהל האירוח הכפרי בטל' 052-3224111

או לחדוה שקד משאבי-אנוש למייל masha@golan-gate.co.il

שלושה ענייני חצר

עמי בן עמי

1. חבר או כל מי שמבצע שיפוץ כזה או אחר בדירתו חייב להחתים את הקבלן המבצע כי חובתו לקחת איתו ואל מחוץ לקבוץ את פסולת הבניין הנוצרת כתוצאה מהשיפוץ. פסולת זאת חייבת להיות מוטמנת באתר יעודי ועל אחריות הקבלן המבצע. בשום פנים ואופן, אין להשאיר פסולת זאת לא בפחי האשפה הירוקים ובוודאי שלא במכולה הגדולה.

2. חבר או כל מי שרוכש מכשירי חשמל לבנים כגון: מקרר, תנור, מכונת כביסה וכו', כדאי שתדעו כי על פי חוק, חובת הספק, ממנו רכשתם את המוצר, לקחת עימו ברכבו בחזרה את המכשיר הישן שאינכם מעוניינים בו יותר. זאת זכותכם וזאת חובתו. אם נתקלתם בקשיים בנושאים הנ"ל, שתפו אותי ואוכל לעזור (לא בדיעבד).

ונושא אחרון,

3. אני מבקש מכולם שלא לפנות לגיודי בשום עניין או בקשה, למעט שלום או מה שלומך... את כל הבקשות יש להפנות אלי בטלפון, בוטסאפ או בפתק לתא תברואה. לא אוכל להתייחס וגם לא לבצע נושאים שלא עברו דרכי.

תודה לכם.

ירון שן העלה שלוש שאלות אל הנהלת הקיבוץ. השאלות הן:

מה קורה בחלקה א' שכונת הירדן?

שיוך דירות - האם יש התקדמות?

חלופת האגודה. ב 2016 התקבלה החלטה על כך. שומרים לשם כך כסף בכרית ביטחון. עברו מאז למעלה מ-5 שנים - האם זה עדיין רלוונטי? עדיף להשתמש בכספים למטרות קידום הבנייה או למטרות חשובות אחרות.

תשובות הנהלת הקיבוץ לשאלות:

1. שכונת הירדן: אנחנו בישורת האחרונה הקשורה לקבלת אישורי בנייה. למעשה כעת קבלת ההיתר תלוי בזריזות הפנימית שלנו בהחלטות דיירים על מסמכי היטל השבחה, וסיכום עם הקבלן המבצע על מועד תחילת העבודה.

2. שיוך דירות וחלופת האגודה - שתי השאלות 2 ו-3 קשורות אחת לשנייה. צוות זכויות דיור שהקמנו עבד בליווי ייעוץ ארגוני של ניר ברעם, ולמד את החלופות הקיימות בקיבוצים שונים. מאחר ושער הגולן החליט בעקרון ללכת על מסלול שיוך "חלופת האגודה" אנו ממתינים להתפתחות והחלטות ברמה הארצית בנושא.

המסמכים הדרושים הוגשו לרמ"י, ואנו בין הקיבוצים המופיעים ברשומות כקיבוצי "חלופת האגודה". כרגע אנחנו בשלב המתנה לביצוע שמאות לקרקע. ביצוע וחישוב השמאות מתעכב בשל אי התאמות במפות שהוגשו לרמ"י לבין המצב הפיזי בשטח.

כל הדברים שנדרשו לעדכון נמצאים כרגע בדיוני הסדרה בין עורך הדין לאדריכלית, ולמעשה אנו בישורת האחרונה להגשת המסמכים המתוקנים לרמ"י על מנת שנוכל לקבל שמאות למגרשים. ברגע שנקבל את השמאות נצטרך להביא את הנושא לדיון ציבורי לקבלת אישור להמשך התהליך או לעצירתו, מאחר ומדובר בהרבה מאוד כסף מזומן שהקיבוץ יצטרך לשלם בטווח המיידי. זו הכרעה לא פשוטה.

כל היועצים והמומחים בתחום מיעצים לנו שלא לוותר על הזכות לקבל את הקרקע לבעלותנו (עקרון מסלול חלופת האגודה) ולהוציא את רמ"י משטח הקיבוץ, דבר שיאפשר לנו גמישות עתידית נרחבת.

צוות זכויות הדיור יחדש את הדיון בנושא כאשר נקבל את תוצאות השמאות. כמובן שנעדכן את הציבור מיד כשנקבל את המידע.

רמי יעקב, מזכיר הקיבוץ

אילן אופיר, רכז משק

יוקצא כל הציף

הילה כהן (הלוי) הולכת אחרי הלב ומשיקה יזמות חדשה. לצד עבודתה כגננת בגיל הרך בבית זרע, היא מוציאה לדרך את "הילה ריקודים בקהילה", בה היא מציעה את יכולותיה וניסיונה ככוריאוגרפית לאירועים שונים: ציבוריים, פרטיים ומשפחתיים ברחבי האיזור.

בפרסום ראשון שהוציאה (לחבריה בפייסבוק) היא מספרת: "כילדה בקיבוץ, תמיד הופעתי בקהילה, נהניתי לרקוד בחוגי מחול בעמק, וכשגדלתי התחלתי להרקיד בעצמי, ואני עושה זאת עד היום. ההרגשה הזו של חזרות על הדשא בקיבוץ, כשכולם עוברים, מסתכלים ומפרגנים...חיבור הקהילה יחד, קטנים וגדולים כאחד והאווירה החגיגית הנלווית - זה משהו מיוחד ומרגש".

היא מוסיפה "בשנים האחרונות הפך תפקיד הכוריאוגרפית לחלק מרכזי בחיי. אני רואה את הרקדנים, לומדת אותם, את הקהל, מקשיבה מה כל אחד מחפש ואיזה ריקוד מתאים לאירוע הספציפי. אני מזמינה אתכם פשוט לצלצל או לסמס אליי... אתם תגידו לי על מה אתם חולמים, ואני אגיע עד אליכם להגשים את הופעת חייכם". ולנו נותר לאחל הצלחה רבה!

ריקודים בקהילה

הריקוד הוא אמצעי לחיבור
וליצירת מעגלים רב-דוריים
משמחים ובלתי נשכחים.

אני מזמינה אתכם
תוך ליווי צעד אחר צעד
לרקוד את הריקוד המיוחד שלכם

העמדות
לקליפים

בר/בת
מצווה

אירועים
משפחתיים

מסיבות
סיום

חגים
קהילתיים

בהתאמה לכל שכבות הגילאים.
אפשרות להשכרת תלבושות.

לפרטים: הילה כהן 052-3864178

מצור חדש: הפינה האהובה עליי

הקיבוץ שלנו שופע פינות חמד.

לכל אחד ולכל אחת יש לפחות פינה אישית או מקום מיוחד, המזכיר לנו משהו, מישהי, אירוע מיוחד, משהו שנגע בנו והותיר זיכרון ורגש מיוחד כלפי המקום או הפינה "האישית" הזאת.

אנחנו מזמינים את קוראי העלון (גם את מי שכבר לא גר בשער הגולן) לספר לנו או לכתוב על "הפינה האהובה עליי", על המקום האחד האהוב במיוחד בקיבוץ, מקום או פינה עם משמעות מיוחדת בזכות זיכרון אישי או חוויה מיוחדת.

נשמח מאוד שתשלחו לנו רשימה על הפינה האהובה שלכם, או תתקשרו ונראיין. הכתובת

לכך היא media@shaar-hagolan.co.il

אביב /וכרמלה

חברים כותבים

הפילוג / רפי הלמר

בן גוריון הוביל ימינה את הקיבוצים,
טבנקין חשב על כיוונים אחרים,
האנשים בלי שהבינו לאן זה הולך ולאיזה סוג,
לפתע פתאום בלי שהרגישו קם והיה הפילוג.

אנשים ישבו בחדר האוכל בשולחנות נפרדים,
זוגות הפכו את עצמם לאנשים יחידים,
התקופה הייתה בהחלט קצת מטורפת,
ולא תאמינו הפרידו גם את הרפת.

פתאום נוצר שביל והקיבוץ התפצל לשני צדדים,
הייתה קבוצת הבסיס והייתה קבוצת המורדים,
היה קיבוץ של האיחוד והיה קיבוץ של המאוחד,
ובתקופה ההיא כל קיבוץ היה מאוד מיוחד.

אלה מסיימי כיתה ח' העולים לבית הספר התיכון "בית ירח"

שי בן סירה

אלון קידר

עדי צור

נעמה אלסטר

גל הרק

לוי צמח

יונתן מורדכוביץ

שיר קול'ה

נולה פריקר

בהצלחה!

סיימנו י"ב לאן פנינו?

קאמי אלון - יוצאת לשנת שירות

תומר תורן - מתגייסת לצה"ל

מאי סופיר - מתגייסת לצה"ל

עמית דגן - יוצא לשנת שירות

עומר קידר - מתגייס לצה"ל

רגב קן דרור - מתגייס לצה"ל

בן קדוש - מתגייס לצה"ל

עדי עזרא - ספורטאי מצטיין

מסיימי י"ב ממסדה

עומרי סתיו בן הרוש - יוצא לשנת שירות

דביר חן - יוצא לשנת שירות

נויה רבינוביץ' - יוצאת לשנת שירות

איתמר שקד - יוצא לשנת שירות

בהצלחה !

צאתכם לשלום

ושובכם בשלום!

קול קורא | תערוכת צילום

**יד טבנקין בשיתוף ארגון הארכיונים בקיבוצים ובמושבים,
מזמינים מצלמי קיבוצים צילומים עכשוויים שיצולמו
בהשראת צילום היסטורי מארכיון הקיבוץ.**

כל צלם וצלמת, בשיתוף עם ארכיון הקיבוץ, מוזמנים לשלוח עד ארבעה צילומים עכשוויים שלהם, ועד ארבעה קבצי סריקות של הצילומים ההיסטוריים מהם שאבו השראה בארכיון הקיבוץ.

בתערוכה יוצגו זוגות הצילומים של חלוציות אתמול וחלוציות היום.

דגל החלוציות הובל במשך שנים רבות על ידי התנועות ההתיישבותיות – הקיבוצים והמושבים. השפעתם ניכרה בכל תחומי החיים בארץ: בקביעת הגבולות, בהובלת הקרבות, בחקלאות מתקדמת, במערכות החינוך הייחודיות, בתרבות היהודית חילונית שהתפתחה בהם, בהפיכת המטלות הנשיות למקצועות, בתכנון היישובי, בלבוש, ומאוחר יותר בתעשייה, ועוד ועוד.

אנחנו סקרנים לראות באיזה אופן מתבטאת החלוציות היום בהתיישבות הקיבוצית, המושבית, הכפרית החוף עירונית. מה קרה לאתוס החלוצי ומה צורתו היום? איך בא לידי ביטוי הקולקטיבי, ואולי הביטוי האישי הוא זה שמעיד על החלוציות של היום? כיצד באה לידי ביטוי החדשנות? איך המושג חלוציות מהדהד את התמונות מהארכיון?

גודל קובץ להפקה עד 60X80 ס"מ – ולא גדול מ-30 מגה בפורמט JPG

את הקבצים יש לשלוח עד ל-30.8.2022, למייל: noa@yadtabenkin.org.il

הצילומים שיבחרו יוצגו בתערוכה לכבוד 50 שנה ליד טבנקין.

התערוכה מתוכננת להיפתח בדצמבר 2022.

דיון סוער על עתיד "בקעת כנרות"

ביום רביעי 15.5.22 התקיים דיון "שולחן עגול" לקראת ההצבעה.

שירלי רות:

לא לקיים את ההצבעה, כי לא נערך דיון כלכלי וכדי לאפשר להציע הצעות נוספות. יש לנו שני נכסים: הקרקע של "בקעת כנרות" וצוות העמותה. על נכס לא מוותרים! והמיומנות של צוות העמותה יכול לאפשר פעילות כלכלית נוספת. יש לנו עוד 13 שנים עד פקיעת החוזה עם רמ"י, די זמן להעביר את הטיפול לצוות כלכלי ולא חינוכי. מה שחסר כאן הוא נתונים מספריים ותוכנית כלכלית, תוכנית עסקית, תוכנית השקעות ובדיקת אפשרויות כלכליות שונות, למשל שיתוף פעולה עם חברות עסקיות כמקום לחוגים והשתלמויות. לכך אין צורך באישור מאף אחד.. לא מאמינה למועצה והבטחותיה - מנין יקחו 30 מיליון ש"ח כדי לבנות את כל המבנים ולשפץ אחרים. זאת ההזמנות שלנו לתקן טעות של שנים - ולא להצביע לפני שתוצג תוכנית עסקית.

עידן גרינבאום, יו"ר המועצה:

בעיה קשה של מחסר בקרקע פנוי לצרכי המועצה מצד אחד וההכרח לפנות את ביה"ס אפיק ירדן מאפיקים כי הבניינים מסוכנים. בעתיד יעברו לשם גם כיתות מ"בית ירח" ויהיה מקום לפעילויות חינוכיות נוספות. כמו מגרש כדורגל ומגרש כדורסל, מקום לחוגים. אפשר לקבל תמיכה ממשרד החינוך לבניית כיתות בית ספר. לנושא "רוח הגולן" - נכנסו ע"י הסוכנות. מקבל על עצמי להגיע איתם להסכם.

דני ברייר:

מכיר את אנשי הסוכנות, הם ישרים כמו סרגל. והם אנשי ביצוע. מחליטים ומבצעים. סומך עליהם ששיגו את הכספים ויפתחו את המקום והם משלמים בקביעות לקיבוצים את מה שהתחייבו. עבדתי בסוכנות 20 שנה ראיתי שהם משיגים כספים ומבצעים. לא רואה ב"רוח הגולן" שטן, אם יהיו להם שתי כיתות במקום, סגורות בגדר לפי דרישות משרד החינוך, זה בהחלט לא נורא. לסיכום: מציע להעביר את השטח לסוכנות.

ניר קרונגולד, בית זרע, חבר צוות העמותה

הגענו למצב נתון. אי אפשר לבטל עכשיו שנת לימודים. "רוח הגולן" הבינו שאינם רצויים והתחייבו לפנות את השטח אחרי שימצאו מקום אחר. לא הגבילו בזמן. דיון משפטי איתם יקר מאוד ייקח זמן רב, יש להם סוללת עורכי דין מיומנים וכסף רב. אמנם חושב שתוכנית הסוכנות יפה ומרתקת, ואם נגיע להסכם איתם צריך יהיה להיעזר באנשי מקצוע, לנסח חוזה ברור ולהקפיד על כל מילה. ואסור לשכוח שרמ"י מעורבת. תומך בהצעת צוות העמותה לבחר בחלופה א'.

שלמה שגיא:

מסכים עם דרישתה של שירלי לא הצביע על שתי הצעות, אלא לבחון את הכל מבחינה עסקית מחדש. לא רוצה להגיע למצב שהדברים יסוכמו ואז נגלה שהיתה טעות. הם דורשים חוזה 20-30 שנה. הגיוני? על אדמה לא מוותרים.

האם מישוהו מחברי העמותה קרא את החוזה המקורי שנחתם בין הקיבוצים לממ"י? לא מגביל לפעילויות חינוכיות בלבד. דורש לא להצביע, להעביר את כל הנושא לטיפול אנשי מקצוע, כלכלנים, שיבדקו את כל הפרטים, ינסחו חוזה מדויק ויקפידו על כל מילה בו. ואז יביאו אותו להצבעה. לא ללחוץ ולא להגביל בזמן.

שולה בן נחום, בית זרע:

הייתי בוועד העמותה. הסוכנות חייבים לכל קיבוץ 2.5 מיליון ש"ח. הצטערתי שבבית זרע התקבלה ההחלטה לקבל את המלצת צוות העמותה. חושבת כמו דני שיש להעביר את השטח לסוכנות. למועצה אין תוכנית עסקית, מנין יקחו את הכסף שדרוש לשיפוץ המבנים ולבנייה מחדש? מה יהיה בעוד שנה וחצי כשעידן יסיים את תפקידו כראש מועצה? מחליפו יכסה את ההוצאות הכספיות שעידן התחייב עליהן? התוכניות של המועצה רופפות, בסוכנות יש הוכחות ביצוע.

לא מפחדת מ"אקדח על הרקה", חוזה אפשר לשנות, יש אנשים שיודעים לעשות את זה. בשער הגולן יש יותר תקציבים ויותר הנהגה כלכלית. צריך לקבוע אנשים שיעבדו בזה.

רמי יעקב:

לא מכיר את הנתונים של שירלי ושלמה, אנחנו עובדים עם אנשים וייעוץ משפטי שאני מאמין בהם. גם מרכז המשק שותף. יש צד כלכלי ויש צד חברתי. העמותה הוקמה למטרות חברתיות. השיקול הכלכלי הוא אחד השיקולים. האם יכולים עכשיו לחזור ולהתחיל לדון מחדש? יש לנו זמן לזה?

לגבי "רוח הגולן", כמו שנאמר, דיון משפטי יהיה יקר מאוד וממושך. עידן התחייב לעסוק בזה.

דעות העמותה הוצגו בבית זרע והם הצביעו בעד חלופה א' לפי המלצת צוות העמותה. אם בשער הגולן תיפול החלטה הפוכה הנושא חוזר לדיון בעמותה.

נורית קצירי:

נעזרת במצגת כדי להסביר את שתי החלופות ואת המלצת הצוות:

חלופה א' - השטח כולו יעבור לידי המועצה.

חלופה ב' - השטח יחולק בין הסוכנות לבין המועצה.

לכל חלופה יש יתרונות וחסרונות.

רוב חברי ועד העמותה, למעט חברה אחת, ממליצים לחברי הקיבוצים לבחור בחלופה א'.

חלופה זו אמנם לא תביא תמורה כספית לעמותה/קיבוצים אך בהמשך יהיו משרות שיוכלו לעזור בפרנסת תושבי האזור והמון דברים נוספים לטובתם.

חלופה א' נותנת תשובה לצרכי תושבי העמק, לילדיהם, תיצור מקורות פרנסה ותהיה ברוח החינוך המתאים לקיבוצים. החלופה הזו מהירה ופשוטה לביצוע מול רמ"י. עידן מקבל על עצמו את מלוא האחריות לטפל בשטח (שהיה מוזנח בזמן שהסוכנות הייתה אחראית עליו), בתקופת הביניים עד שהכול יעבור חוקית ורשמית לידי המועצה.

הוצאת "רוח הגולן" / "רגבים" משטח "בקעת כנרות" נושא מסובך, עקב טעויות שנעשו לפני שנכנס לתמונה ועד העמותה הנוכחי. כדי להוציא אותם מיידית לא יהיה מנוס מהליך משפטי. ועד העמותה אינו מעוניין בעימות משפטי עם "רוח הגולן" עימות שיהיה ארוך, מכוער ובעל עלות כלכלית לא קטנה. לשם כך נפגשנו מספר פעמים עם נציגי "רוח הגולן" ובסופו של דבר לאחר שהפנימו שאינם רצויים בשטח סיכמנו על חתימת הסכם יציאה שהמועצה תיקח בו חלק כאחראית על ביצוע ההסכם.

ואסיים בנימה אישית: כשנתבקשתי להתנדב ולהיות יו"ר הוועד לא שערתי שאעבוד בזה 24/7. "בקעת כנרות" יקרה מאוד לליבי. גן העדן שעל שפת הירדן שזור בנימי משפחתי הקרובה והרחוקה. חוויות מיוחדות וחברים טובים רכשתי בשנים בהן לימדתי במוסד ויש לכל בני משפחתי זיכרונות נהדרים מהמקום. אין פלא שרבים חומדים אותו. עצוב וכואב שהגיעה העת להיפרד סופית ממקום קסום זה ולהעבירו בצורה מוחלטת לידיים אחרות. יש רגעים בחיים שצריך לדעת שמה שהיה כבר לא יחזור וזה הרגע להביט קדימה ולקוות שהמקום יחזור לפרוח ולשקוק חיים לא כמו פעם, אחרת.

בחלומי אני רואה את ניני, ילדיהם של נכדי מדגניה ב', באים ללמוד בביה"ס ב"בקעת כנרות" ואנחנו מוזמנים למסיבות סיום השנה (שרק נחיה ונזכה).

תודה ענקית לכל חברי ועד העמותה (חלקם צעירים שעסוקים בפרנסת משפחתם) שעבדו קשה מאוד, בהתנדבות מלאה, ונקראו לאינספור ישיבות במהלך חמשת החודשים האחרונים. לפעמים בהתראה קצרה.

ולסיום, שתי הערות אישיות, פרטיות לחלוטין:

שני גורמים בלטו בהיעדרם בדיון הזה:

האחד - היעדרם המוחלט של אנשי הכלכלה, - לא מרכז המשק, לא יו"ר ההנהלה הכלכלית, לא אנשי כלכלה שטיפלו בעבר בנושא, איש מהם לא נכח בדיון שהוא כלכלי במהותו. רבים מהדוברים ציינו עובדה מוזרה זאת..

השני - היעדרם המוחלט של תרבות דיון וסבלנות. הדיון היה צעקני, בוטה ומעליב (גרוע כמעט כמו בכנסת). וחבל. כאמור, התרשמות אישית.

כרמלה

שרת הביטחון, הסוציאל

מה מצב הפנסיה שלנו, מה צריך עוד לשפר ואיך היא שוחה במסלול ממנו נרתעים גם כלכלנים ותיקים / ריאיון עם מעין כצנלסון

אביב לשם

דף הפייסבוק "כלכלה גדולה, בקטנה" נתן הגדרה יפה למושג "פנסיה", וכך נכתב שם "...תחום שנראה מאוד מסובך ומפחיד. מצד אחד, אנשים לא רוצים לחשוב על כך שהם יזדקנו, ומצד שני, יש כל מיני ביטויים ממש לא ברורים... אפשר להקביל את מוצרי החיסכון הפנסיוני השונים לדלי. לאורך תקופת העבודה אנחנו ממלאים אותו ולאחר הפרישה אנחנו שותים ממנו. כלומר, יש שתי תקופות שונות לחלוטין למוצר החיסכון הפנסיוני שלנו: תקופת ההפקדה ותקופת המשיכה".

ומה אצלנו? אנחנו, כמו ברוב הקיבוצים, הצטרפנו מאוחר יחסית לסיפור הפנסיוני והפרשת כספים למען העתיד. זה קרה אי-שם בשנות ה-90, אחרי שהבלמים האידיאולוגיים נשחקו וגדל חוסר הביטחון האישי והסוציאלי בתקופת חובות העתק וגלי העזיבה את הקיבוצים. מאז זרמו הרבה מים בירמוך, הפנסיה, קרי הביטחון הסוציאלי של חברי שער הגולן, נמצאת בצמרת סדר היום של הקיבוץ. יש ועדה, יש מדיניות ויש ביצועים - מדי שנה מפקיד הקיבוץ מיליוני שקלים בקרנות האישיות ובקרנות נאמנות ומילואים בהתאם להחלטות יעד הפנסיה של הקיבוץ. יעד הפנסיה שלנו עומד כעת על 5,786 ₪, הקיבוץ מפקיד כ-3 מיליון ₪ מדי שנה בקופות החברים, ומקבל פי שלושה ויותר עבור הגמלאים שכבר יצאו לפנסיה.

הזרוע המבצעת

מעין כצנלסון היא אחראית הפנסיה שלנו מאז פנתה אליה **נעמי מור** (יו"ר ועדת הפנסיה) וביקשה ממנה לקחת על עצמה את התפקיד, ולתפעל את מערך הפנסיה. פנסיה מרתיעה גם כלכלנים ותיקים. מעין מגיעה מהחינוך. סיקרן אותי לדעת איך היא מתמרנת בתחום הזה.

"האמת היא שלא ידעתי לאיזה בור אני נכנסת", היא אומרת לי עם חיוך, ומציינת שעם הזמן הידע וההבנה בתחום הפנסיוני שלה גדלו. נושא הפנסיה בקיבוץ הוא יותר מסובך כיוון שלכל

חבר יש קרן אישית אבל המערך הוא אחד. "אני נשאבת לזה עם השנים. הייתי 'מרימה אבן' ומגלה אתגר חדש ונכנסת אליו. המטרה היא לבדוק כל הזמן איך לשפר את הנושא הפנסיוני ולמצות זכויות עבור החברים והקיבוץ. חשוב לי להודות לנעמי מור, יו"ר ועדת הפנסיה, על שנים של פעילות וטיפול מסור מאז 1994, והנחת היסודות הפנסיוניים של מערכת הפנסיה שלנו.

מה כולל ניהול מערך הפנסיה?

"אני הזרוע המבצעת של ועדת פנסיה, המחליטה על מדיניות והובלת מערך הפנסיה.. זה אומר לנהל מערך של קרנות גמלאים, שם כבר מושכים את כספי הקצבה הצבורה וקרנות של חברים בגיל עבודה, אצלם צריך לוודא שמופקדים לכולם

הכספים. המערך כולל איסוף החומר הפנסיוני של החבר, מיצוי הזכויות המגיעות לזכאים, מיצוי קצבאות ייעודיות והטבות למיניהן. כמו כן, לבדוק את הזכויות הפנסיוניות של עובדי החוץ, לוודא שעובד חוץ שעבר מקום עבודה מסדיר את נושא הפנסיה עם המעסיק. מעקב אחרי קרנות ההשתלמות של עובדי חוץ - פדיון של קרן בשלה ופתיחה של קרן חדשה. עוד משימות הן קשר רציף עם יועצי הפנסיה שלנו ומעקב שוטף אחרי יישום פעולות חברות הפנסיה שממלאות את הבקשות שלנו, כולל הצגת תמונה שנתית עדכנית. חשוב לציין את חברת סט-פוינט שעושה עבורנו ליווי מקצועי שוטף, וקיום קשר ישיר עם נציגי חברות הפנסיה השונות איתן אנו עובדים.

אגב, מה השתנה עם המעבר של חלק מהחברים ל'שיזורי'?

"אנחנו לומדים תוך כדי תנועה איך לטפל בנושא הפנסיה של מי שעבר למודל השיזורי. חברים בגיל פנסיה מקבלים את פנסיית המטרה לתקציבם. סה"כ הטיפול בנושא ממשיך להתבצע דרך הקיבוץ. חבר בגיל העבודה, שעבר לשיזורי, ההפקדות לפנסיות נערכות בהתאם לשכרו, דבר המצריך רישום מיוחד כדי להפריד בין זכויותיו שנצברו בקיבוץ השיתופי לאלה שנצברו לאחר המעבר.

התפקיד שלך דורש קשר פרטני עם החברים. איך שיתוף הפעולה מצד החברים?

"אני מעודדת שיתוף פעולה ומעדיפה יותר מעורבות של חברים בהבנת המצב. יש כאלה שמשתפים פעולה ומבררים ונענים לבקשותיי, יש חברים המתעלמים מבקשותיי, מכל מיני סיבות, אך סומכים על הקיבוץ שימשיך לטפל בתחום הפנסיוני שלהם תוך שמירה על זכויותיהם המלאות.

חשוב לציין שקרנות החברים הן קרנות אישיות שלא ניתן לטפל בהן ללא הסכמת החבר וחתימתו, לכן חשוב מאוד שיתוף הפעולה מצד כלל החברים. אני מבינה את הרתיעה, פנסיה הוא תחום מסובך וההגדרות לא נהירות לרוב הציבור, אבל כדי שאצליח לנהל טוב את הקרנות האישיות אני חייבת את שיתוף הפעולה, שבדרך כלל כרוך בחתימה על מסמך או מילוי טופס פשוט. ישנם מקרים שאיחור בחתימה או אי מילוי טופס משמעותם איבוד זכויות, זו לא גחמה, בתקנון הפנסיה שלנו הוגדר שהחברים צריכים למסור את כל המידע ולשתף פעולה בכל הקשור לתחום הפנסיוני.

מיצוי זכויות כרוך בחשיפה אישית, ובחלק מהמקרים הכספים הולכים לקיבוץ.

"נכון, וזה יוצר לפעמים דיסוננס. אחת המשימות שלי ושל חברותיי במערך הרווחה והכספים של הקיבוץ הוא מיצוי זכויות, למי שיש נכות או צרכים מיוחדים אחרים אנחנו רוצים להשיג קצבה המגיעה לו מקרנות הפנסיה. דבר המצריך חשיפה מסוימת של מצב בריאותי והמצאת מסמכים רלוונטיים לקרן. כאן יש לפעמים קושי ועיכובים, והירתעות מלשתף פעולה. זה טבעי. גם כי בשיטה השיתופית שלנו הכסף ילך לקיבוץ, בעוד שאת החשיפה האישית יעשה החבר. זכויות שוות כסף שהקיבוץ יכול לקבל.

מה מביא לך תחושת סיפוק בתפקיד?

"קידום ובקרה של הנושא הפנסיוני, כגון העברת כלל עמיתי "כלל" למסלול טוב יותר של למשל אובדן כושר עבודה, או טיפול בקרנות של עובדי חוץ שהטיפול בהן נמשך זמן רב

והסתיים בהצלחה. ככל שאני מתעמקת יותר בנושא אני מבינה כמה הטיפול בפנסיה קשור לאורח החיים שלנו - בגיל צעיר לא מפנים זמן או נותנים חשיבות לנושא הזה, ובגיל מבוגר זה קריטי. אני גם שמחה שחברים באים להתעניין, מגלים מעורבות. אני מזמינה חברים לשאול ולהתעניין, להיות מעורבים בקרן האישית.

מצב הפנסיה והאקטואריה ברמה הלאומית מעניין אותך?

"אני משתדלת לעקוב אחרי הליכי חקיקה ותקינה, קוראת מאמרים, מקבלת מידע מקצועי מהיועצים שלנו בהם אני נעזרת הרבה. חשוב לי להבין איך החלטות חקיקה משפיעות עלינו: למשל, בחודש אוקטובר צפוי להשתנות נושא תשלום דמי הניהול בקרנות, ואני מבררת איך זה אמור להשפיע עלינו, או ההחלטה שלא נוכל למלא טופס ניכוי מס גלובלי עבור כל החברים בגמלאות, וכל חבר גמלאי נדרש לחתום על טופס אישי המעיד על היותו גמלאי.

לסיום, הזכרתי כבר שבאת מתחום החינוך. מה מצב "הבית", המרכז הלימודי שבנית לך?
"היו לנו שנתיים קשות של קורונה בהו הפעילות ירדה משמעותית, ועכשיו הנפח עולה. המרכז הלימודי יקר לליבי מאוד ונותן לי לבטא את השקפותיי בנושא חינוך. מאז הקורונה עוד לא חזרנו לפעילות מלאה, אבל ככל שהקורונה מתרחקת ההתעניינות חוזרת. הילדים מגיעים בעקבות המלצות של תלמידים ותיקים והמלצת בית הספר.

תודה ובהצלחה!

איך הפתיעו את אורי שחם

נילי ארזי

שער הגולן

תעודת הוקרה

ניתנת בזאת

לאורי שחם

לפני שנים רבות קיבלת על עצמך את האחריות על הקלטה והמשמעות בעיקר את גיל הזהב. דאגת לתקנות, טיפולת במקצועיות בתיקונים הדורשים, גם בשעות לא שגריות, וכל זאת במסירות ובכוח טובה. לימודי סבסלטה את סודות הנסיעה על הקלטה לכל הנוקדים שאינם רגילים לרכב סנועי.

תודה מיוחדת על תחזוקת בריכת השחייה אותה מילאת במשך שנים רבות במסירות רבה. דאגת לניקיון המים לאמצעי בטיחות וכל שאר הדרישות המחמירות של קבלת היתר לשימוש בבריכה. על כך מודים לך כל הנהנים מרחצה, שחייה, בילוי, ובמיוחד הנוקדים לשיפור הבריאות וחיפוי הכאבים.

קבל תודה וברכה מיוחדת מאיתנו חברי גיל הזהב

בית שער הגולן | מאי 2022

ב-13.6.22 התקיים מפגש מועדון גיל הזהב עם חבורת הזמר "קולות ירדן" בניצוחו של אילן גלבו. השירים היו יפים ומוכרים והקהל הצטרף לשירה בשמחה ובהתרגשות.

לפני שיר הסיום הזמין אחד הזמרים את **עפרה שן**, והיא שעמדה ליד **אורי שחם**, קראה את מה שהיה כתוב בתעודת ההוקרה שהוגשה לו. אורי בהחלט התרגש כי הוא לא ידע דבר על מה שעומד להתרחש. אגב, כיוון שאורי לא בא בדרך כלל למפגשי גיל הזהב וכן בגלל צניעותו, חששנו שאם נזמין אותו סתם כך לאחד המפגשים ונגיד לו את הסיבה הוא כמובן לא ירצה לבוא. רבקה הלמר העלתה את הרעיון שנזמין את חבורת הזמר, שבכל מקרה התכוונו להזמין אותה, וכידוע אורי לוקח בה חלק ו...

בקיצור, כל מי שהיה הרוויח ערב מהנה וגם התרגש יחד עם אורי ורחל על ההוקרה, שבהחלט מגיעה לו.

נעים להכיר: אמיר בוברוב

עובד בחברת "מצר", בקיבוץ מצר (בחרו שם מקורי).
עיקר פעילות החברה כיום היא בתחום ההשקיה... יצור ומכירה של טפטפות, שלוחות טפטוף, וצנרת פוליאטילן להולכת מים.
ממש לאחרונה הקיבוץ מכר את מחלקת ה SP שהיא המתחרה העיקרית של "גולן מוצרי פלסטיק" בתחום צנרת פקס דירתית להולכה של מים חמים וקרים ומהווה כ-50 אחוז מהשוק בארץ.

התפקיד שלי: אני עובד במחלקת הפרויקטים של החברה, המחלקה אחראית על תכנון, מכירה וביצוע של פרויקטים בהשקיה בעיקר בחו"ל.
התפקיד שלי הוא מכירה של פרויקטים ללקוחות קיימים ופוטנציאליים. בהכשרתי אני מהנדס מים, ובא מרקע של תכנון השקיה (עבדתי בעבר ב"נטפים") ולכן לרוב בפרויקטים אני גם מתכנן את מערכת ההשקיה, וגם מעורב בחלק המסחרי מול הלקוח, דבר שמוסיף לי עניין רב ואפשרות ליהנות משני העולמות.

אני אוהב: אני מאוד מתחבר לתחום החקלאות בכלל וההשקיה בפרט.
החיבור לאדמה ולטבע ולגידולים זה משהו שאני שמח שהוא חלק משגרת היום שלי ומקווה שיצא לי להגיע להרבה מקומות מרתקים ברחבי העולם.

"אנחנו עוד נמצא את חדר האוכל הניאוליתי"

ראיון סיכום עם משלחת החופרים הבינלאומית שעבדה באתר שלנו במהלך השבועיים האחרונים / גלי דרור

אני מגיעה לאתר החפירות בצהרי יום חמישי. שלוש סככות צל פרושות בשטח, ובריזה קיצית קלילה מנסה לקרר את חום הקיץ המקומי. בעמדה אחת מנקות קרין ומיה אבנים קטנות במברשות שיניים בתוך דלי מים; ג'וליאן ואנה עסוקים בכתיבה; ברנט עומד מאחורי מצלמה מיוחדת, וקאמן מטאטא חול בעדינות בתוך החפירה יחד עם שני מתנדבים. מי האנשים הללו? איך הגיעו לכאן? מה ביקשו למצוא? אנחנו מתיישבים על מחצלת בצל לשיחת סיכום, ותמציתה מובאת לפניכם.

ההתחלה - היכרות

במשלחת חמישה חופרים, כל אחד עם התמחות מיוחדת, וביחד הם מכסים מגוון תחומים; **אנה אייריך-רוז** מישראל, מנהלת מחוז ברשות העתיקות. דוקטורנטית בתחום קדרות ניאוליתית. את עבודת המחקר בתואר השני כתבה על הממצאים בשער הגולן. היא אף חפרה כאן בעבר עם פרופ' יוסי גרינפלד. בימים אלה מייסדת תחום חדש שנקרא "ארכיאולוגיה ניסויית".

ברנט וויטפורד מקנדה, דוקטורנט באוניברסיטת באפלו שבניו יורק. תחום התמחותו הוא ניתוח מערכות מידע גאולוגיות בתלת מימד. תת התמחות נוספת במידול תלת מימד של תקופות פרה היסטוריות. **ד"ר קאמן בוייג'ב** מבולגריה. הוא מתמחה בפרהיסטוריה של הבלקן מתקופת האלף החמישי לפני הספירה. הוא הגיע כדי לחקור את הקשר בין הקדרות כאן לקדרות שנמצאה בבלקן. **קרין ארייול** מצרפת, דוקטורנטית שחוקרת את הקדרות הירמוכית וחומרי הגלם ששימשו בה. עוסקת במעבדה בארכיאומטריה, גאולוגיה, פיזיקה ועוד תחומי מדע אשר משרתים את הארכיאולוגיה. **ד"ר ג'וליאן ויגה** מצרפת, חוקר קבוע במכון הלאומי של צרפת למחקר. במסגרת זו עבד בשלוחת המכון בירושלים במשך שלוש שנים כנציג צרפתי. עיקר מחקרו עוסק בראשית הקדרות והקרמיקה בדרום לבנט.

איך התגבשה המשלחת שלכם?

ג'וליאן: אני רציתי לחזור ולפתוח את החפירות באתר הזה, כי הוא אתר חשוב בקנה מידה עולמי להבנת ראשית האנושות. קיבלתי מימון לפרויקט מסראסטון, שזה פרויקט חקר של ראשית הקדרות מטעם הסוכנות הצרפתית למדע. החפירה בשער הגולן היא חלק מהפרויקט. מרגע שהתחלתי לעסוק במחקר של קדרות דומה היה צורך לחיבור ישראלי. חבר הפנה אותי לאנה, שיצרה את שיתוף הפעולה מול רשות העתיקות הישראלית. יחד עם אנה ניהלנו חפירה בנחל ציפורי. עוד בחפירה של נחל ציפורי הזמנתי את קרין, שהיא מתמחה שלי, להצטרף גם. ידענו שנצטרך גם מישוהו שיעזור עם המיפוי והמידול ולכן פניתי לברנט, שהכרתי בחפירות בבולגריה.

היה לנו רעיון לערוך בשער הגולן חפירה לימודית לסטודנטים מחו"ל ולכן יצרנו קשר עם מכון מורשת בלקני, שהביע תמיכה ברעיון ואף פרסמו את החפירה בעלון שלהם. קאמן הצטרף מטעם המכון הבלקני וכך התגבשה הקבוצה.

ברנט: לפני עשור חפרתי כסטודנט לארכיאולוגיה. עכשיו הגעתי כאיש מקצוע. זו סגירת מעגל מרגשת עבורי.

"ארכיאולוגיה זה דחיית סיפוקים"

למה באתם דווקא לכאן, הרי האתר כבר נחפר בעבר. מה ציפיתם למצוא?

אנה: האתר הזה חשוב ברמה עולמית. מטרת החפירה היא להעמיק ולגלות מה חבוי מתחת למה שנחשף עד היום, לגלות תקופות עתיקות יותר. כמו כן, החפירה הזו מתמקדת בהתחלת הקדרות הנאוליתית. יש לנו אנשי מקצוע ייעודיים לתחום הקדרות, ואנחנו רוצים להבין יותר טוב ממה היתה עשויה, לאילו שימושים, במה היא דומה לקדרות שנמצאה בתקופות האלה בממצאים שונים ברחבי העולם.

אז מה התשובה? מצאתם את מה שחיפשתם?

(צוחקים, ואני לא כל כך מבינה למה) **ג'וליאן:** אנחנו רק בראשית הפרויקט. אם הדברים יעבדו כמתוכנן, נגיע לכאן כל שנה למשך לפחות בשמונה השנים הבאות. ארכיאולוגיה היא אמנות דחיית הסיפוקים.

8 שנים! אם כך, מה היו היעדים לשנה הזו? והאם אתם מרגישים שהחפירה היתה מוצלחת?

אנה: החפירה השנה הייתה מאוד מוצלחת. עמדנו בכל היעדים שהצבנו לעצמנו ואף מעבר לציפיות.

ברנט: קודם כל רצינו למצוא את המקום שפרופ' גורפינקל חפר בעבר, ולהתמקם נכון בשטח לפי המפות שהשאיר. עשינו זאת כבר ביום הראשון, מה שאפשר לנו להתקדם ולחפור שטח חדש שלא נחפר מעולם לפני כן.

ג'וליאן: מצאנו עוד חלק מהכפר הבנוי. שני בתים, ארכיטקטורה ברורה. רואים את הקירות ואת ריצוף האבן. מצאנו סימנים לבנים בקרקע ועוד ממצאים שיהיו בסיס למחקר ההמשך. **אנה:** וגם מצאנו צלמית אחת יפיפיה, מונחת על האדמה כשהיא שעונה על קיר האבן של הבית. זה היה רגע מרגש עבור כולנו. תארי לך שהיא ישבה ככה 8000 שנה וחיכתה לנו. עכשיו כמובן שהיא נשלחה למעבדות של רשות העתיקות לתיעוד ומחקר נוסף.

קאמן: הממצאים שהעלנו השנה יעודדו סטודנטים לארכיאולוגיה להצטרף אלינו בשנה הבאה. אתר החפירה כאן הוכר למחקר אקדמי, כך שסטודנטים מכל העולם יכולים להתנדב כאן ולקבל הכרה לכך. משנה הבאה יתחילו לבוא קבוצות סטודנטים. בנוסף לחפירה נעביר להם כאן שיעורים תיאורטיים וסדנאות התמחות.

ברנט: נקווה שהסטודנטים שיגיעו לכאן בשנה הבאה, ישובו בעתיד כאנשי מקצוע, כמו שקרה לי.

על המתנדבים - התרגשנו משרשרת הדורות

לאורך השבועיים האלו הגיעו הרבה מתנדבים, אפילו משפחות עם ילדים. איך הרגשתם עם זה? זה יצר עומס ורעש?

ג'וליאן: בהתחלה הייתי מאוד מופתע מהמתנדבים.

קרין: בצרפת בכלל אסור לילדים מתחת לגיל 18 להגיע לאתרי חפירות.

ג'וליאן: לפי החוק בצרפת לילדים אסור לעבוד, וכאן ראיתי ילדים עובדים. הייתי בהלם. לא

ידעתי איך לקבל את זה. אחרי השיחה שלנו על הקיבוץ [באחד הערבים לקחתי את המשלחת לשיחה על ראשית הקיבוץ, כדי שיבינו את מהות המקום-ג.ד] הבנתי שכאן הילדים שותפים, שהם חלק מהמשק ומהקהילה. שוחחנו על כך בצוות והחלטנו שחשוב לאפשר לילדים להיות מעורבים. עברנו זו היתה חוויה שונה ומעניינת. הקולות בצרפת כמובן מאוד הופתעו.

ברנט: באנגליה, לדוגמה, אתר ארכיאולוגי נחשב אתר בניה, עם חוקי בטיחות ומקצועיות, ואסור בכלל למתנדבים להגיע לשם.

אנה: הקהילה הקיבוצית חשובה לנו. הדרך למעורבות היא דרך הילדים ודרך המבוגרים. אנחנו באים לשבועיים והולכים, אבל הקיבוץ נשאר. יש חשיבות לתחושת השייכות של אנשי הקיבוץ באתר החפירה, למעורבות ושמירה עליו.

ברנט: הילדים שחפרו היום, יהיו המבוגרים שיחליטו בעוד 50 שנה היכן לנטוע מטעי בננות. הזיכרון הזה יהווה עוד קשר עבורם למקום ולשימור הדורות.

אנה: מאוד התרגשנו כשהנכדות והנינים של יהודה רות הגיעו לחפור. זו שרשרת הדורות הלכה למעשה. סבא שלהם חפר כאן במקרה לפני 70 שנה, ובזכותו יש לנו ממצאים מיוחדים. והנה, הם מצטרפים וחופרים באותה האדמה. הרגשנו סגירת מעגל.

ג'וליאן: אנחנו רוצים להגיד תודה גדולה למתנדבים שבאו. בזכותם המטרות הושגו. על החוויה הקיבוצית- הרגשנו חלק מהקהילה.

לקראת סיום, אתם רוצים להגיד איך הרגשתם בקיבוץ?

קרין: קבלת הפנים הייתה נהדרת. השכנים הביאו לנו בננות, אבטיח, חלות לשבת, אפילו אופניים היו לנו.

ג'וליאן: נהנינו בחדר האוכל ובמדרכות. כולם היו נחמדים וחייכנים אלינו. אני כל הזמן חושב על השיחה שהייתה לנו על מה זה קיבוץ. מדהים שעדיין חיים ככה, זה בלתי נתפש עבורי. כל כך שונה מצרפת.

ברנט: ארכיאולוגיה זה גם אנתרופולוגיה. גילינו שיש דימיון בין חיי הקהילה הכפרית שלכם לחיים הקדומים.

ג'וליאן: נמשך לחפור, עד שנמצא את חדר האוכל הניאוליתי, בטוח היה להם משהו כזה... (צוחק)

אנה: הקשר עם הקיבוץ מאוד חשוב לנו, לכן בשבועיים האלה גם העברנו הרצאות, סיורים וסדנאות. רצינו שגם הקיבוץ ייהנה מהנוכחות שלנו, שכולנו נהיה יחד חלק מהקהילה אחת.

ובאמת, יש לכם אנשים נהדרים. הרגשנו חלק מהקהילה. אני רוצה להודות למיה צור, עמוד התווך שלנו, שארגנה את כל הצד הלוגיסטי, את הפעילויות השונות, והייתה חלק מהצוות שלנו לאורך כל הדרך. לחוה ברייר שאיתנו בקשר כבר מספר שנים ושותפה לארגון המוצלח. לכל צוות המוזיאון וחברי הקהילה שעזרו ופרגנו ונתנו לנו להרגיש בבית.

תודה לכם שבאתם, חפרתם ושיתפתם. אנחנו כבר מחכים לחפור יחד שוב. נתראה בשנה הבאה!

הפנינג חפירות- סיכום ותודות

בשבועיים האחרונים ארחנו כאן משלחת בינלאומית של חמישה ארכיאולוגים, אשר חידשו את החפירות באתר התרבות הירמוכית בשדות שער הגולן.

עבורנו, צוות המוזיאון, היתה זו חוויה מרגשת במיוחד. הרגשנו שזה אירוע (פרה) היסטורי ורצינו לערב את הקהילה ככל הניתן.

יחד עם החופרים אירגנו פעילויות קהילתיות: סדנת "אלות אדמה" וסדנת קרמיקה קדומה; הרצאה על הארכיאולוגיה הירמוכית והרצאה על הפקת בירה בתקופה הנאוליתית; סיורים בהדרכת עודד אל הירמוך; וסיור סיכום מודרך באתר עצמו.

ניסינו לפנות למגוון קהלים, ושמחנו כשמתנדבים מהקיבוץ מכל הגילים, הגיעו לחפור באתר, ביניהם גם ילדי החינוך החברתי, ומשפחות שהגיעו עם ילדיהן.

אנו מבקשות להודות לכל מי שנרתם ועזר להצלחת ההפנינג, ולאירוח הארכיאולוגים:

למי שתרגם אופניים, כלי עבודה, כלי בית,

למי שהביא אבטיחים, בננות וכיבוד בכלל,

לצוות חדר האוכל,

לצוות התרבות ופאב השפך,

לצוותי המכבסה, השכרת דירות וג'ודי,

לעודד פרקר שהדריך את הטיולים, וחיים זוהר שעזר בלוגיסטיקה,

לקתירין עברי על הידע הרב והעזרה בהפקת הפרוייקט,

לכל מי שעזר בחיוך ובמילה טובה.

תודה לכל מדריכי המוזיאון המקבלים את המבקרים במאור פנים ומכל הלב, ובמיוחד לנשות הצוות שלנו רחל קמינגס ונילי ארזי- שותפות מלאות ונפלאות לחזון ולדרך ועוזרות בכל הנדרש.

מצפות בהתרגשות להמשך הפרוייקט בשנה הבאה,

חוה ומיה

דרך המשקפיים שלי / סדרות מומלצות

יפה עברי-קפון

הפעם אתחיל את הסקירה דווקא בסדרה מקומית. מדי יום שני בערב, אחרי החדשות, משודרת בתאגיד השידור הציבורי "כאן" (11) הסדרה **"שישו ושמחו"**, לדעתי סדרת מופת. מי שעוד לא הספיק להציץ (ולהיפגע...) מוזמן ליהנות (פרקים קודמים אפשר לראות באפליקציה כאן 11). זוהי סדרה קומית דרמתית, המתארת את המתרחש ברבנות הצבאית, על להקת הרבנות, הרב הראשי וסוגיות שונות, גם מעלה חיוך, גם נוקבת ומטיחה ביקורת חברתית, אך בצורה מעודנת, מתוחכמת. השחקנים הראשיים הם אקי אבני, נתן דטנר והשחקן המבריק נווה צוף. כל רגע תענוג. אל תחמיצו!

סדרה ישראלית מצוינת אחרת היא **"ריקוד האש"**, עונה אחת, שמונה פרקים של שעה. להשיג לצפייה של כמה פרקים ביוטיוב ואת היתר בכדי לראות צריך להיות יצירתיים ולחפש דרך לשים יד על הפרקים הנוספים (תתייעצו עם הנכדים, הם כבר ימצאו עבורכם...). הסדרה כבר שודרה בעבר בערוץ יס דרמה, אז למי שיש vod, זה די קל למצוא. ולעלילה: הסדרה מתרחשת במגזר החרדי, במתפרה לנשים אותה מנהל הבן של האדמו"ר, ההופך לרב של הנשים. מכאן כבר אפשר להבין את הסתירה הפנימית והמתחים בהם עוסקת הסדרה, כי מצוקת הנשים מתנגשת עם ערכי שמירת המשפחה. יש בסדרה משחק מצוין ואני מחכה ממש לעונה הבאה. יש גם זווית שער הגולנית לסדרה: אחת השחקניות היא רעייתו של בארי להב, המגלמת תפקיד משמעותי. הצעה שלי: רוצו לראות.

התבקשתי על ידי חברה לצאת רגע מעולם הסדרות ולהמליץ גם על.. סרטים בנטפליקס. אני מרימה את הכפפה בשמחה, למרות שבינינו, רוב הסרטים בנטפליקס הם בינוניים מינוס, אבל השניים הללו ראויים בהחלט לצפייה:

"שיחוק" - סרט לאוהבי כדורסל ה-NBA, מתאר את עבודת הסקאוט, המחפש אחר כישרונות צעירים לקבוצות הבכירות. הסרט מלא בשחקני עבר והווה בליגה הטובה בעולם NBA. הסרט עושה הרבה כבוד לאוהבי כדורסל באשר הם. שווה ציפייה ומעלה חיוך.

"טוסקנה" הוא סרט המתרחש כמובן באיטליה, במרכזו שף פניי המגיע לבית אביו בטוסקנה וחווה סיפור אהבה בכמה מובנים. סרט רומנטי שלא נופל למחוזות הקיטש, שווה ציפייה.

עד כאן הפעם. צפייה נעימה

ברכה לסיום שנת הלימודים ה"יתנו"

עפרה שן 21.6.22

בעמק שלנו לרגלי ההרים שוכן בית צנוע, לא ארמון,
אך הוא מלא פעילות ודעת כרימון.
לכאן עם בוקר על מדרכות וכבישים נוהרים
תלמידות ותלמידים לא כל כך צעירים.

פה הם לומדים על תולדות היקום והאדם,
סיפורי קולנוע, תולדות האמנות ותנ"ך גם.
כאן מחלצים עצמות על מזרון, בהליכה או במים,
ואפשר להתחבר לעולם הדיגיטלי או לרקוד אחר הצהרים.

וישנם המפתחים כישרונות רדומים,
בצבע וקו, בחומר, בעץ, פסי נייר, ג'ינס וחוטים,
ובמצלמה או טלפון יוצרים צילומים.
ויש ספרייה ויש מקהלה וחוג טיולים.

ובין השיעורים, בהפסקות עם כוס קפה ועוגיות,
גם זה זמן חשוב, אפשר לספר ולשמוע מעשיות.
להעביר מתכונים וחדשות, ולהמליץ על ספרים ותוכניות.
ושוב חוזרים במרץ אל הלימודים בכיתות.

את כל היש הרב הזה מנהלות ביד אמונה ובוטחת,
ארבע נשים חרוצות ביחד ::
ליליה אם הבית, לילך, שלי ואורלי המושכות בחוטים,
ודואגות לחומר, למורים ולתלמידים, וכל זאת ברוח טובה ובמאור פנים.

והיום עם סיום שנת הפעילות,
נאמר שפע תודות לצוות, ולכל המורים והמורות,
אשר השקיעו בנו זמן, ידע וכישרונות.
ונאחל לכולנו חופש נעים הרבה בריאות ושמחות.

ובשנה הבאה נשוב להתראות !

רשמי טיול בתוניסיה

דני ברייר

תוניסיה שם הארץ, תוניס עיר הבירה.

מה איבדת בתוניסיה? חוה שאלה אותי, כשהצעת לי להצטרף לטיול שאורגן ע"י חברת "איילה" בל"ג בעומר. גלביות, טגינים ושטיחים ראינו בשפע בטיולים שעשינו למרוקו, טורקיה ומצרים. גם את חולות מדבר סהרה כבר ביקרנו. רגע אמרתי לה ומה עם "קרתגו", "חניבעל" והמלחמות הפוניות? חוה שבנעוריה קראה באנציקלופדיה מעיין את הסיפורים האלו התלהבה ומיד הביאה מהספרייה ספרים להרחבת ההשכלה.

נחתנו בשדה התעופה בתוניס אחרי טיסת קונקשין דרך איסטנבול ולילה ללא שינה. שם אספו מאתנו את הדרכונים (קבלנו אותם בחזרה רק בעת שעזבנו). התארגנו בקדמת האוטובוס הממוזג מבוגרים סקרנים ללמוד ומאחורה צעירים יותר שבאו לחוות. טרטי עיניים יצאנו לדרך לאי ג'רבה, נסיעה של כ-600 ק"מ, שם תוכנן שנשתתף בחגיגות ל"ג בעומר של הקהילה היהודית המונה כ-2,000 נפשות. נסענו באוטוסטרדה טובה מלווים במשטרה מלפנים ורכב של אנשי בטחון מאחור, צופים בנוף חדגוני של גבעות שטוחות נטועות זיתים, פה ושם ישוב, ושוב זיתים.

המדריך דן בהט - אדם מבוגר (84) פרופסור לארכיאולוגיה והיסטוריה בכושר גופני מצוין שלא צריך: שירותים, אוכל, שינה ומנוחה מתחיל לפמפס אותנו במידע: "תוניס היא ארץ חקלאית, ויש בה שלושה גידולים עיקריים: זיתים לשמן, חיטה ותמרים..." פה כבר נרדמתי כמו מרבית המטיילים. התעוררתי מרחש בחש בחלקו האחורי של האוטובוס מתברר שאנשים זקוקים לשירותים. אבל זאת אוטוסטרדה ואי אפשר ככה סתם לעצור וכל עצירה מחייבת בדיקה מקדימה של אנשי הביטחון, מה עושים? מתאפקים - עד בוא הגאולה בתחנת דרכים נשכחת.

לקראת שעות אחה"צ, אחרי הפסקה להחלפת כסף וזלילת חטיפים הגענו לנמל עלינו על מעבורת וכבר אנחנו על האי. בבית הכנסת המוקף משטרה ואנשי בטחון, מהומת אלוהים: קהל גדול בחצר עוסק בהגרלות, מקח וממכר של: תכשיטים, בגדים, חפצי בית, אוכל ומשקה הכול בצרפתית, מורשת הקולוניאליזם. בבית הכנסת עצמו הבנוי בסגנון מזרחי ומקושט להפליא באריחים מצוירים, חם ומחניק קהל גדול נושא תפילה ומדליק נרות. פתאום עברית אנחנו פוגשים מטיילים מישראל שיצאו מישראל לפנינו ובאו לאירוע. מחפשים מכרים ומחליפים חוויות ויאללה לבית המלון.

מבנה עצום על שפת הים המשמש בד"כ לנופש. אנחנו נגררים עם המזוודות הכבדות במסדרונות ארוכים. החדרים לא משהו גם האוכל המוגש תפל ואם לא היה בגט במקום לחם לא היינו יודעים שיש כאן מסורת צרפתית. אבל יש מיטה ואחרי 36 שעות בדרכים זה מה שחשוב. בבוקר מתחיל הטיול האמיתי, נסיעה ארוכה למליחות האדירות שבמרכז תוניסיה. בדרך עוברים את שרידי הביצורים מהקרבות בין הבריטים והגרמנים במלחמת העולם השנייה. בדרך מתארחים ומתכבדים בכפר גדול שתושביו "הברברים" (האוכלוסייה המקורית של תוניסיה) חיים גם היום במערות. בחום לוחט אנחנו חוצים את המליחה, מסנוורים משטחי

מלח אדירים ומראות "פאטה מורגנה" של מטעי דקלים ואגמי מים. פה ושם יש סככות מכוסות ביריעות פלסטיק, שניתן לקנות בהן מזכרות, גושי מלח שהתגבשו במבנים מוזרים. בקצה המליחה שטחים אדירים של מטעי תמרים. בחלק האחורי של האוטובוס מתחילה רטינה. מה עם אוכל ושירותים? דן המדריך לא מבין: "יצאתם לטיול בתוניסיה ואתם רוצים שהכול יהיה זמין כמו בבית?".

יום חדש עולים לג'יפים ממוזגים. יוצאים לסיבוב ארוך במדבר סהרה. ימין ושמאל רק חול וחול, מגיעים לכפר קטנטן ויוצאים בשביל מתפתל לאורך תעלת מים העוברת במטע תמרים. השביל נבלע בתוך רכס ומטפס דרך קניון צר עד למעין. אנחנו מלווים בתלמידי בית ספר, שבאו כמונו לראות את הפלא. ממשיכים לטפס מעל המעיין. המראה חלומי, נווה מדבר כמו בסרטים: על רקע הצהוב של המדבר מתבלט מטע התמרים הירוק בתוך הקניון. יופי שמוכרחים לצלם. עוד כמה מאות מטרים של הליכה ומגיעים לבית קפה ופה אחרי היובש והחום אפילו ל"פנטה" יש טעם של מיץ תפוזים (אם זה היה בסין הייתי אומר שהסינים בנו את נווה המדבר לתיירים אבל פה בתוניסיה זה פשוט טבעי). ממשיכים להיטלטל בדרכי המדבר הקופצניות ומגיעים לאתר במדבר בו צולם הסרט מלחמת הכוכבים. מודאגים מהמחשבה שנצטרך לחזור בדרך החתחתים אנחנו מופתעים לגלות שיוצרי הסרט דאגו לסלול כביש לאתר. כבר שעות אחה"צ אחרי סיור בעיר מדברית לוחטת ולפנינו עוד ביקור בשרידי מקדשים בעיר רומאית חשובה. בירכתי האוטובוס מתחילה התמרמרות ובסופה שאגה אוכל אנחנו רעבים! דן המדריך מנסה לשכנע לא להתעכב לאכול כי החשכה תרד ונחמיץ את העיר הרומאית. אבל הציבור העצבני מהחום והרעב עומד על שלו ועוצרים ליד מסעדה מקומית. מה אוכלים? חוה מבקשת סלט טוניסאי שזה סלט רגיל עם ביצה קשה ואני מבקש קוסקוס כמו בארץ.

תוניסיה עשירה בשרידים היסטוריים, מיקומה הגיאוגרפי, קרבתה לאיטליה (טווח ראייה מסיציליה) והיותה ארץ מעבר בעלת נמלים נוחים וספקית תבואות ושמן גרמו לכובשים רבים לחמוד אותה. כיבוש גדול וארוך שנים היה הכיבוש הרומאי שהותיר בה שרידים של עשרות ערים, תאטראות, מקדשים, אקוודוקטים ופסיפסים שהשתמרו במצב מצוין. מה שאיפשר פיתוח אתרי תיירות מרשימים לצד תיירות חופים אדירה אליה מגיעים בקיץ נופשים מכל אירופה. תוכנית הטיול שלנו עמדה בסימן הסיפור ההיסטורי של תוניסיה ואתרי העתיקות שלה מה שעניין מאוד את המטילים שהכירו את הנושא. אבל היו גם אחרים, שחסרו את הרקע יצאו משועממים ומאכזבים, חסרו להם אתגרים וחוויות.

ברוב הערים בהם ביקרנו הלכנו לחלק העתיק מוקף החומה (הנקרא מדינה), שרובו שוקים, סמטאות צרות מהסוג שמוכר לנו מארצות הים התיכון. בד"כ נמצא שם גם המסגד המרכזי של העיר, שהצריח שלו מרובע בשונה מהצריחים הערביים העגולים עם הקצה המחודד או הממלוכים המתומנים. למרבית המסגדים יכולים להיכנס רק מוסלמים. בחלק מהם ניתן לצפות דרך הדלת. אז מה יש לקנות בשווקים? אוהבי האוכל המקורי חיפשו את: "הפריסקה", "סלט תוניסאי" ו"קוסקוס תוניסאי" כמובן שיש גם מאכלי בשר: קבב, שישליק וממולאים למיניהם. לאוהבי התכשיטים שפע של חנויות זהב וכסף: שרשרות למיניהן, צמידים, תליונים, טבעות ומה לא. מחפשי הקרמיקה מצאו אריחים מקושטים, טגיינים מכל מין, צלחות בשלל

עיטורים, כדים וקנקנים. לא חסרו כמובן גם חנויות הביגוד המסורתיות: הגלביות, השמלות המסורתיות, תרבושים (הכול לפורים). בשוק יושבים גם בעלי מלאכה: פחחים, חייטים, קרמיקאים, נגרים בקיצור הכול.

כמעט סוף הטיוח הגענו לעיר תוניס שילוב של שדרות רחבות וכיכרות בסגנון צרפתי עם רחובות צרים שבסופן מגיעים ל"קרתגו" (זוכרים אנציקלופדיה מעיין...). חורבות העיר, שבשבילה באנו לתוניס מאכזבות, שום דבר לא דומה למה שדמיינו מהסיפורים. גבעה ענקית שולטת על העיר תוניס, מכוסה ברובה בוילות בסגנון צרפתי, שלרגליה תעלת מים רחבה (שימשה כנמל מסחרי וצבאי לעיר). נחפרה ארכיאולוגית במספר מקומות רואים: תיאטרון, שרידי בית מרחץ עצום בגודלו, "תופת" (סיפורים על הקרבת ילדים לאלים) ושרידי עיר בפסגתה. קשה לדמיין שמכאן יצאו ספינות הסוחר ששלטו בים התיכון לפני כ-2,300 שנים. שמכאן יצא חניבעל (המצביע המפורסם של "קרתגו") למסעות לכיבוש רומא (המלחמות הפוניות) וחצה את הרי האלפים עם פילים. עליה אמר קאטו הזקן בסוף כל נאום בסנאט הרומאי "ויש להרוס את קרתגו" - והם באמת הרסו.

אז מה ראינו בתוניס? ארץ ערבית שאין לה קשרים דיפלומטיים עם ישראל, מישורית ברובה, עם כבישים טובים. בחלקה הפורה, חקלאות מודרנית של טרקטורים, מחרשות וקומביינים. רוב השטחים החקלאיים הם שטחי בעל, קצת השקיה בטפטוף. אוכלוסייה של כ-10 מ' תושבים מרביתם מוסלמים סוניים, השפעה דתית מתונה, רוב הנשים ברחוב שחורדיניות, לבושות מודרני. אנשים רגועים מסבירי פנים משכילים, שדוברים צרפתית וערבית. ערי תיירות חוף מפותחות, מאורגנות לתיירות המונים עם בתי מלון ענקיים בריכות שחיה ומרינות. ארץ של אתרי עתיקות מרשימים ומוזאונים טובים. דוכני פירות לאורך הדרכים ושווקים בכל עיר. הטיפול הסביבתי מוזנח, הדרכים והרחובות מלוכלכים, פלסטיק, אריזות, חומרי בניין ומה לא.

תוניסיה - הייתה הארץ הערבית הראשונה בה פרץ "האביב הערבי" זאת מדינה שאשה היא ראש ממשלתה ויש לה נשיא שהוא דיקטטור בפועל אבל לפחות נאור יותר מראשי ממשלה בישראל שנכנעים לרבנות אז אני מוסיף משהו מהעיתון שהתפרסם לאחרונה.

"האיסלאם הוא דת האומה ולא דת המדינה. איננו מתפללים או צמים מפני שכך קובע הסעיף הראשון של החוקה, אלא על פי צו אלוהי. המדינה היא ישות הדומה לתאגיד, ואין כל משמעות לדת שלה. הקשר הוא עם אללה, ולא עם מי שטוען שהוא הגוף היחיד שאחראי לעבודת האל", כך היה נוסח הפצצה שהטיל נשיא תוניסיה, קייס סעיד, בחודש רמדאן שעבר. משמעות קביעתו היא הפרדה בין הדת למדינה, ביטול הדת בבחינת מקור סמכות עיקרי או יחיד של החוקה, ואחר כך — סיכול הפעילות הפוליטית של מפלגות המתמודדות על מצע דתי.

דני בריר

תוכניות החופש הגדול בחינוך החברתי

קיץ בכיפוף- יולי
קיץ של העולמות- 'כי כל אחד הוא עולם ומלואו'

ראשון	שני	שלישי	רביעי	חמישי
3 נוצרים ובודקים "אם בטיחות"	4 "אני רגיש ומכיל..."	5 יוצרים מחדש "חצר הכיפוף"	6 טיול למגרסה	7 סדנת אומנות לחימה מהמזרח
10 סדנת "דרדנגו" כדורי בוך ופני	11 טסים למזרח...	12 מבשלים מין המזרח סדנת סושי ומוקפזיס	13 ביקור במוזאון יפן בחיפה	14 סדנת אומנות לחימה מהמזרח
17 יום האדם הקדמון	18 טיול לנחל המערות	19 יום ספורט	20 יום באסיק	21 יוצרים ונהלים ברביקה
24 יום הכנות לשוק קח תן	25 פעילות בבריכת בית אייל	26 שוק קח תן בשיתוף הקהילה	27 יוצרים ונהלים לשוק קח תן	28 יום קצף וקצפת

• ילד שנעדר יש להודיע זאת קודם
 • שלחו ילדכם כל יום עם בקבוק מים, בגדי החלפה ומסכה שיהיה בתאים
 • לכל יציאה צריך לבוא עם חולצת חופש
 • כל תוכנית היא בסיס לשינויים.

הקיץ במרכז של האו"ם - מסדה
יולי 2022

ראשון	שני	שלישי	רביעי	חמישי
3.7 טיול אלפנינים בעמק יום הטיחות	4.7 "מרגלים" מכירה פומבית	5.7 אולפנות המרכז בדקה טורניר פינג-פונג	6.7 במקור: עמק המהסטים	7.7 טיול למגרסה
10.7 הכנות: GOT TALENT	11.7 עמק כדורעף כדורמים	12.7 GOT TALENT MERKAZ	13.7 נוג'ה מרכז	14.7 משחק המהפלות אנשי טימן
17.7 סדנת מציאות	18.7 סדנת מציאות	19.7 סדנת מציאות	20.7 מחנה קיץ נוע"ם המרכז סלזר	21.7 מחנה קיץ נוע"ם המרכז סלזר
24.7 במקור: סדנת O.D.T באבל-גיים	25.7 אקריה באולנס	26.7 יום שלק יום חולדת אליז החודש	27.7 במקור: סדנת O.D.T באבל-גיים	28.7 הכדור הארץ במקור: מחנה מציאות באפיקים

• לשלוח את הילדים עם בקבוק מים אישי
 • ביניים שיש פעילות ערב, המרכז יסגר בצריחים ופתח בערב
 • יזכנו שינויים בתוכנית

ריקי: 052-9408558 | אמיר: 054-5245642

31.7
סופרמאן

תוכניות החופש הגדול בחינוך החברתי

הקיץ של המצ"ח יולי 2022

ראשון	שני	שלישי	רביעי	חמישי
אצבע סוף! הקל באוו! פעילות יום 3.7	פתיחת הקל האצורית בחוף צמח 4.7	טיול אצטון 5.7	סינמה מצ"ח VIP 6.7	פעילות לוקולדית במיוחד 7.7
איבולסון ח' 10.7	טיול ז'-ח' 14.7	קפה דאמות ביווי פירות פיוזק 19.7	ניוט בט אביב *(אצור) 20.7	צרב המאצב פפרון 21.7
עבודת בזנים 17.7	בוקר של סוף בהריב ובמאצ 18.7	האופנים המוצק 26.7	כא רלכבה באיןוסר פעילות אצורית 27.7	סדנת בראנים חובה! ספנת הרים בנולא בנפרד 28.7
צרב באב איתוס 24.7	סדנת אקרו באנס 25.7	פאו"ז נמון אשניונים לכל שאלה ניתן לפנות לבר: 054-5571630	סדנת אקרו באנס 25.7	סדנת אקרו באנס 25.7

קיץ בנעורים - יולי

ראשון	שני	שלישי	רביעי	חמישי
3 סינמה נעורים ערב פיצות	4 יום בטיחים גמילים	5 "לילות כנרת" פעילות אזורית קורס מדצים	6 ערב נבחרי השנה	7 "לילות כנרת" פעילות אזורית
10 טיול סיום דליתים	11 טיול מבגרת - ז-ח	12 ערב שוקולד	13 ערב שוקולד	14 ערב שוקולד
17 ערב אליפס	18 סדנת תכשיטים	19 שיחת חובה-רפסודיה ופויקה	20 סדנת תכשיטים	21 ערב שוקולד
24 רפסודיה "מתי נלמד לבחור נכון..."	25 סדנת תכשיטים	26 ערב שוקולד	27 ערב שוקולד	28 ערב שוקולד

מעשה בחמישה בלונים

ילדי כיתה א בבית ספר אפיקי ירדן נפגשו ביום ב' 20.6 עם אלון עברי, שהוצג להם כאלון בלון אדום מהסיפור "מעשה בחמישה בלונים" מאת מרים רות (צ'ורה). אלון סיפר לילדים סיפורים מעניינים על סבתו ועל ילדותו, על הדמויות מהספרים שלה שהם נכדיה וחבריהם. ילדי הכיתה זכו גם לשמוע את תירס חם ובדף הפייסבוק של בית הספר נכתב "שהיה מרתק, מרגש ומעשיר. תודה גדולה לחגי (אפשטיין) ומשפחתו (שהוא גם ממשפחתה)".

כבוד והדר למתנדבים

הדר תורן וחבריו מבית הספר רוטמן כדורי היו הכוכבים של טקס הוקרה מרגש שערכו עבורם בבסיס חוות השומר. הטקס, שמתחילתו ועד סופו היה בסימן קבלה ושוויון, נערך לכבודם של הדר וחבריו, שהתנדבו בבסיס הסמוך לבית ספרם בשנה האחרונה במסגרת תוכנית

"גדולים במדים", המאפשרת לנערים בעלי צרכים מיוחדים לחוות כמו שאר בני גילם את השירות הצבאי, ובכך לקבל הזדמנות שווה להשתלב בחברה הישראלית ולהוסיף עוד כישורים לארגז הכלים שלהם שילוו אותם גם לאחר שחרורם. להדר שנת לימודים נוספת בכדורי. כל הכבוד, הדר!

ממשיכה להצטיין

ביום שישי 24.6 זכתה מיה מייזלס להישג מצויין באלופות אירופה עד גיל 23 הנערכת בסרביה: מיה בת ה-19, שזאת לה ההתנסות הראשונה, נשאה את דגל ישראל בטקס הפתיחה וסיימה את מקצה חצי הגמר ל-1000 מטר במקום ה-5. אמנם היא לא עלתה לגמר, אך שיפרה את שיאה האישי וסיימה במקום ה-11 באירופה. אוהבים וגאים מאוד!

שיעור בגאווה ובדמוקרטיה

כחלק מאירועי "חודש הגאווה" הנערכים ברחבי הארץ וכאן בעמק הירדן, הקרינו המדריכים לילדי המרכז (ד-ו) את הפרק בסדרת הטלוויזיה "סליחה על השאלה", בו דיברו ילדים ממשפחות של הורים חד-מיניים. אחרי הצפייה ניהלו הילדים שיח סביב הפרק הספציפי ועל נושא של נטייה מינית וזהות מינית, ועל השימוש של ילדים במילה "הומו" כמילת גנאי ובהקשר שלילי, מבלי שיש למשתמשים בה הבנה מה משמעותה. בהמשך לצפייה יצאו המדריכים והילדים לצמח והניפו את דגל הגאווה הססגוני. בעודם מחכים לאוטובוס שיאסוף אותנו בחזרה הבייתה הילדים קלטו איש שמתקרב לדגל שתלו מקודם, תולש אותו וזורק את הדגל לפח. המדריכים צילמו את הבחור ועדכנו את רון אלטר מהמועצה האזורית שידאג לתלות דגל חדש.

ריקי חן מציינת שהיו ילדים שפחדו שהבחור יפגע בנו, אבל הסברנו להם שהוא הומופוב ומה המשמעות של הומופוב. הילדים היו איתנו כל הזמן והרגענו את אלה שפחדו. זה היה ממש שיעור מוחשי לכך שיש אמנם גאווה ויותר פתיחות אבל יש גם מי שמתנהגים באלימות ובחוסר סבלנות כלפיי אנשים אחרים בגלל נטייתם המינית. זה היה שיעור מוחשי לחיים.

מצביעים על עתיד "בקעת כנרות"

אחרי דיון סוער שהתקיים סביב "שולחן עגול" פרסמו חברים חוות דעת שונות וניהלו ממש תעמולת בחירות. תוצאות ההצבעה בפנים, והן לא תואמות את תוצאות ההצבעה בבית זרע.

גוסטי פז לא עוצרת

ידיעה ותמונה בעיתון "ישראל היום" גילתה לנו שגוסטי פז, שהייתה שנים רבות חברת שער הגולן, גננת ותיקה ואף שחקנית בסרט "גבורות", עברה ממש לאחרונה הליך רפואי נדיר יחסית של השתלת מסתם בצנתור שנערך בביה"ח בילינסון. בידיעה נכתב כי זהו הליך שנעשה בדרך כלל לאנשים מבוגרים הנמצאים בסיכון גבוה לניתוח, אבל לא כל כך מבוגרים כמו גוסטי שחצתה את גיל 99 (!). ד"ר חנה קנין-אסא מנהלת יחידת הצנתורים אמרה שזהו הליך חריג, "אך גם המטופלת חריגה: ביום של הצילום היא שאלה אותי אם תספיק להגיע לשיעור פילאטיס". גוסטי עצמה אמרה שהלכה להליך בידיעה שזו הדרך היחידה להמשך מהלך חיים תקין ובריא. בקשתי הייתה לחגוג יום הולדת עם ילדיי, נכדיי וניניי, ולהיות בחתונת נכדתי גלי בחודש ספטמבר".

צילום: ראובן כהן

אף פעם לא מאוחר לצנתור

גוסטי פז בת ה-99 עברה לאחרונה הליך של השתלת מסתם בצנתור בביה"ח בילינסון. מדובר בפעולה שמיועדת אמנם לחולים מבוגרים ובסיכון גבוה לניתוח, אבל נדיר שהיא נעשית אצל חולים כה מבוגרים. "גיל 99 הוא חריג לביצוע פרוצדורת השתלת מסתם אורטלי", אומרת ד"ר חנה קנין-אסא, מנהלת יחידת הצנתורים בבילינסון מקבוצת הכללית, "אך גם המטופלת חריגה. הפעולה שיפירה את איכות חייה, ולהוכחה - ביום שהיא הגיעה להצטלם, השאלה הראשונה ששאלה אותי הייתה אם תספיק להגיע לשיעור פילאטיס". גוסטי סיפרה: "לא ידעתי מה מחכה לי, אבל הלכתי בידיעה ברורה שזו הדרך היחידה להמשך מהלך חיים תקין ובריא. בקשתי היתה לחגוג יום הולדת 99 עם כל משפחתי, ילדיי, נכדיי וניניי, ולהיות בחתונת נכדתי גלי בחודש ספטמבר".

CS Scan

אתכם גם בהמשך הדרך

ביום שישי (17.6) התקיים המפגש המסורתי של מסיימי י"ב והוריהם עם ממלאי תפקידים רלוונטיים בקיבוץ לשיחה לקראת מעברם מסטטוס תלמידים וחניכים בחינוך החברתי למעמד "מסיימי י"ב, הממשיכים לשלב הבא בחיים". לאחר הפגישה הצטרפו כל בני ובנות שכבת י"ב מהחינוך החברתי להרמת כוסית, מילות פרידה ואיחולי הצלחה, ברכות ומתנות, רגע לפני שכל אחד הולך לדרכו ומתחיל את החיים הבוגרים. במפגש גם מסרו ממלאי תפקידים בקיבוץ פרטים ומידע בענייני זכויות וחובות, עבודה, הקשר עם הקיבוץ במהלך שנת השירות או השירות הצבאי, ואנשי הקשר לכל נושא וצורך. המסר היה שהקיבוץ איתם, תומך ומלווה, בכל צומת ומסלול בו יבחרו גם בהמשך הדרך.

ט.ל.ח.

מרשימת התודות של שבועות נשמט בטעות שמה של **תקוה גל**. כותבת ניצן רימר: תודה מיוחדת לתקווה גל, שבמשך שנים דואגת לתלבושות נהדרות לרקדניות ולרקדנים בחגים. גם בחג שבועות נהנינו מהתלבושות הססגוניות שיצרה.